

Casa Manuel Planas i Carbonell

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Illa de Cuba, 21 -c/ Sant Gaudenci, 32-34

Coordenades:

Latitud: 41.23778
Longitud: 1.8095
UTM Est (X): 400237
UTM Nord (Y): 4565837

Classificació

Número de fitxa 08270 - 121
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1908
Autoria de l'element: Gaietà Miret i Raventós (atrib.)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial obliga a la conservació íntegra del volum.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 121. 2006
Número inventari IPA-11961

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 62201DF0606S
Autoria de la fitxa Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa: dj., 08/06/2006 - 02:00

Descripció

Edifici disposat a dos vents que consta de tres nivells d'alçat (pb + 2p) i de dos frontis articulats mitjançant un ampli xamfrà. El llenguatge formal dels ornaments, de la forma de les obertures i del remat superior és clarament modernista, essent l'element més significatiu la tribuna de dos pisos que ocupa el mencionat xamfrà i que descriurem més endavant. El mur de la façana presenta un estucat que imita la disposició d'un parament regular de carreus.

La façana que afronta al c/ Illa de Cuba disposa de dos eixos verticals d'obertures. A la planta baixa s'identifica un gran portal, rectangular, amb els brancals i la llinda de pedra realitzats amb carreus que presenten l'angle intern motllurat; a la llinda és visible un clau en forma de diamant sobre el qual figura la data 1881. Pel que fa a la finestra, aquesta presenta la llinda d'arc rebaixat, amb una mènsula amb motius florals situada just en el seu centre; també disposa d'ampit de pedra.

En el primer pis, es localitza un balcó corregut conformat per una volada d'obra, de perfil motllurat i amb els extrems arrodonits, i per una barana metàl·lica, de fundició, amb els barrots en forma de "S". Les obertures presenten la part superior emmarcada per una mena de guardapols, d'escàs relleu, que respon a una clara formulació modernista, tant pel que fa a les formes arquitectòniques que simula com a l'aplicació de decoració de temàtica floral.

En el segon pis, s'identifiquen dos balcons individuals, en els que s'aplica el mateix disseny. Pel que fa a l'emmarcament de les obertures d'aquest ras, en aquesta ocasió, s'han disposat veritables guardapols en forma d'arcs georgians, que presenten el semicercle central molt ultrapassat. Aquests guardapols culminen per la banda inferior en petits capitells naturalistes i, alhora, es connecten amb la motllura que constitueix el límit inferior del coronament del frontis.

La façana culmina en la barana del terrat transitable de l'edifici, que presenta el parament decorat per una retícula esgrafiada de la que pegen motius florals. La motllura superior configura una línia ondulant decorada puntualment amb palmetes i volutes.

La façana lateral del c/ Sant Gaudenci mostra idèntics paràmetres aplicats, però, a tres eixos d'obertures i sense balcó corregut en el pis principal. L'extrem d'aquest frontis clou en un cos que en planta baixa presenta un parament cec i en el primer pis una finestra de perfil ondulat, quasi circular. Des d'aquest cos s'accedeix a una terrassa que ocupa la part posterior de la planta noble i que es tradueix a la façana mitjançant una barana de balustres.

Pel que fa al xamfrà de la finca, aquest consta en planta baixa d'una porta configurada per un senzill arc rebaixat, mentre que en els pisos superiors es desenvolupa la voluminosa tribuna que caracteritza a aquesta obra del modernisme sitgetà. La tribuna se sustenta per una volada d'idèntic disseny a les que figuren en els balcons, sostinguda per cartel·les i mènsules de diferents dimensions. Totes les obertures presenten formes arrodonides i ondulants i originàriament estaven decorades amb magnífics vitralls policroms que van ser venuts en la dècada dels anys seixanta. En el primer pis, els finestrals estan disposats verticalment, mentre que en el segon s'identifica una altra finestra de forma circular i ondulada, envoltada per bandes, garlandes i altres motius florals en relleu.

El coronament de la tribuna està constituït per una línia ondulada amb palmeta central. Just a darrera s'identifica una segona barana, de major alçada, amb un capcer i dos pilars que denoten certa influència gaudiniana.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció II. Forma part del Conjunt 18, que inclou una de les illes de l'eixample vuitcentista de la vila de Sitges en direcció a l'estació de tren. Els immobles que la integren situen les seves façanes principals en els costats llargs de l'illa, mentre que els jardins i el seus pavellons afronten al c/ Sant Gaudenci.

Història

Manuel Planas i Carbonell (Sitges, 1854-1936) va iniciar els seus negocis colonials en una data desconeguda de la segona meitat del segle XIX. Durant el temps que va residir a Santiago de Cuba es va dedicar a la destil·lació licorera. Va tornar a la seva vila natal l'any 1898, coincidint amb la desfeta colonial espanyola. Just deu anys després va construir-se una casa al conegut c/ Illa de Cuba que, segons consta en una de les seves llandes, és una reforma d'una finca construïda l'any 1881. Sembla que el responsable del projecte fou Gaietà Miret, qui projectà una residència de marcat estil modernista. Tanmateix, la documentació administrativa conservada és confusa, ja que l'Arxiu Municipal de Sitges conserva un plànol del projecte signat per Josep Pujol i Brull l'any 1907, amb el nom de "Casa Ollé". És possible que, per algun motiu desconegut, Gaietà Miret portés a terme el projecte original d'aquest altre autor, tal i com figura en l'inventari del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona.

Pel que fa a l'autor de l'edifici, Gaietà Miret i Raventós, va iniciar la seva carrera com a mestre d'obres eclèctiques. Posteriorment va passar una etapa modernista, per a reprendre finalment l'estil inicial. Va treballar molt a Barcelona i a Vilanova i la Geltrú. Pel que fa a l'arquitectura sitgetana, són projectes de la seva primera etapa les cases de Manuel Pascual (1894) i Bartomeu Virella (1895). En la seva fase modernista recull les influències de J. Puig i Cadafalch i Ll. Domènech i Montaner, que són visibles en obres com la casa Llauredó-Planas

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges

DDAA (1990) "Americanos. Indianos. Arquitectura i urbanisme al Garraf, Penedès i Tarragonès (Baix Gaià). Segles XVIII-XX". Vilanova i la Geltrú.

MONTE, M.A. (1986) Inventari del Patrimoni Arquitectònic (IPA) 11961

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

